

โครงการออกแบบหนังสือนิทานเพื่อให้เด็กเรียนรู้เรื่องอารมณ์

Book Design Children with Emotional and Feeling



ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศิลป์ ภาควิชานิตศิลป์
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะ และการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะ และการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์ โครงการออกแบบหนังสือนิทานเพื่อให้เด็กเรียนรู้เรื่องอารมณ์

Book Design Children with Emotional and Feeling

นักศึกษา อภิญญา นภาโชติ

รหัสประจำตัว 63020280

ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา นิเทศศิลป์

พ.ศ. 2566

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์พีรพงศ์ พงษ์ประภาพันธ์



(อาจารย์พีรพงศ์ พงษ์ประภาพันธ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่.....31.....เดือน..พฤษภาคม.....พ.ศ....2567.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	โครงการออกแบบหนังสือนิทานเพื่อให้เด็กเรียนรู้เรื่องอารมณ์
	Book Design Children with Emotional and Feeling
นักศึกษา	อภิญา นภาโชติ
รหัสประจำตัว	63020280
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
พ.ศ.	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พีรพงศ์ พงษ์ประภาพันธ์

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเรื่องของสภาวะจิตใจที่ย่ำแย่และความบกพร่องทางอารมณ์เริ่มมีมากยิ่งขึ้นจนเพิ่มจำนวนตัวเลขของประชากรที่มีสภาวะทางจิตใจไม่สู้ดี ซึ่งเกิดได้หลายปัจจัยจากสภาพแวดล้อมและสังคมในการใช้ชีวิต และเริ่มเกิดขึ้นอย่างมากในในกลุ่มของเด็กเล็กที่เป็นช่วงวัยที่กำลังเรียนรู้ และซึมซับประสบการณ์ต่าง ๆ แต่ด้วยยุคสมัยที่เริ่มมีการแข่งขันมากขึ้น ความกดดันจึงเริ่มขยายเป็นวงกว้างจนมาสู่สภาวะกดดัน และคาดหวังกับเด็กที่ถูกตั้งเป้าหมายในอนาคตเอาไว้ จนทำให้เกิดเกิดภาวะความบกพร่องทางอารมณ์ของเด็กตามมา

ดังนั้นยุคปัจจุบัน สภาวะความบกพร่องทางอารมณ์ของเด็กเริ่มมีมากยิ่งขึ้น คิดเป็น 6 ใน 10 ของประชากรในประเทศ เนื่องจากความกดดันในครอบครัว สภาพแวดล้อมและสังคม ก่อให้เกิดสภาวะทางอารมณ์ของเด็กมีความคิดในเชิงลบและการควบคุมอารมณ์มีความผิดปกติ ทำให้พัฒนาการในความคิด ความรู้สึก เกิดความบกพร่อง รวมไปถึงการเลี้ยงดูและการเป็นแบบอย่างที่แสดงออกต่อความรุนแรงและไม่ใส่ใจความอ่อนไหวต่อเด็กนั้น ยิ่งทำให้สภาวะทางจิตใจของเด็กต่ำลงจนถึงขั้นสร้างความบอบช้ำทางใจและการเรียนรู้ จึงได้เกิดการวิจัยหลากหลายเพื่อที่จะสามารถช่วยให้เด็กนั้นได้สามารถเรียนรู้และเข้าใจในการปรับตัวและเรียนการรับมือต่าง ๆ รวมไปถึงการรู้จักแสดงหรือควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมและลดอัตราการเกิดภาวะซึมเศร้าให้กับเด็ก ๆ ได้ และสามารถทำให้เด็กได้ใช้ชีวิตและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณ อาจารย์ไพฑูริย์ พงษ์ประภาพันธ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและให้กำลังใจ ขอขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาศิลปะทุกท่านที่ให้คำแนะนำทำให้ข้าพเจ้ามีแนวทางเพื่อนำไปพัฒนาศิลปินพจน์ขึ้นนี้ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ชาวศิลปะทุกคนที่ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจกันเสมอมา ขอขอบคุณ แกว เนว นภัสและเพื่อนคนอื่นๆ ที่อยู่ด้วยกันมาตลอด 4 ปี ที่คอยให้กำลังใจให้คำแนะนำดี ๆ จนทำให้ศิลปินพจน์ขึ้นนี้ของข้าพเจ้าสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมถึงบุคคลรอบตัวที่อาจจะไม่ได้กล่าวถึงแต่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นข้าพเจ้าในทุกวันนี้ขอขอบคุณทุกท่านจากใจจริง และสุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบคุณตัวเองที่เลือกทำในสิ่งที่ตัวเองชอบและพยายามทำศิลปินพจน์ขึ้นนี้จนสำเร็จ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	II
สารบัญตาราง.....	IV
สารบัญรูปภาพ.....	V
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของงาน.....	2
1.4 ข้อยกเว้น (ถ้ามี).....	2
1.5 ขั้นตอนของการดำเนินงาน.....	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ประวัติศาสตร์การเขียนอักษรวิจิตร.....	4
2.2 การเรียนรู้เรื่องอารมณ์.....	4
บทที่ 3 ข้อมูลทางด้านการออกแบบ.....	12
3.1 รูปแบบหนังสือนิทาน.....	12
3.2 ขั้นตอนการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก.....	14
บทที่ 4 วิธีการดำเนินงาน.....	16
4.1 กลุ่มเป้าหมาย.....	16
4.2 วิธีการเก็บข้อมูล.....	16
4.3 ขอบเขตของเนื้อหา.....	17
4.4 ขอบเขตของชิ้นงาน.....	17
4.5 แนวทางการออกแบบ.....	17
4.6 โครงเรื่องขยาย.....	18
บทที่ 5 การดำเนินการออกแบบ.....	21
5.1 การพัฒนาโลโก้.....	21
5.2 การออกแบบตัวละคร.....	21
5.3 Dummy และ Sketch.....	23
บทที่ 6 การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง.....	24
6.1 ตัวละครและภาพประกอบ.....	24
6.2 รูปเล่มและชิ้นงาน.....	33
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	36
7.1 บทสรุป.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 ปัญหาและข้อจำกัด.....	36
7.3 ข้อเสนอแนะ	36
บรรณานุกรม	37
ประวัติผู้เขียน	38



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่	หน้า
รูปภาพที่4.1 Moodboard แนวทางที่1	17
รูปภาพที่5.1 ตราสัญลักษณ์ นิทานเรื่อง Sense of well being	21
รูปภาพที่5.2 แบบร่างตัวละครหลักสเกตแบบที่ 1	21
รูปภาพที่5.3 แบบร่างตัวละครตุ๊กตาทั้ง 4 แบบที่ 1	22
รูปภาพที่5.4 แบบร่างตัวละครหลักแบบที่ 2.....	22
รูปภาพที่5.5 แบบร่างตัวละครตุ๊กตาทั้ง 4 แบบที่ 2.....	22
รูปภาพที่5.6 แบบร่างตัวละครหลักและสเกตพื้นหลัง.....	23
รูปภาพที่5.7 Dummy ภาพร่างสตอรี่บอร์ด.....	23
รูปภาพที่6.1 ภาพสำเร็จของตัวละครหลักและคุณยาย	24
รูปภาพที่6.2 ภาพสำเร็จของตัวละครตุ๊กตาทั้ง 4.....	24
รูปภาพที่6.3 ภาพปกหน้า และ ปกหลังของหนังสือนิทาน.....	25
รูปภาพที่6.4 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 1.....	25
รูปภาพที่6.5 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 2.....	25
รูปภาพที่6.6 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 3.....	26
รูปภาพที่6.7 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 4.....	26
รูปภาพที่6.8 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 5.....	26
รูปภาพที่6.9 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 6.....	27
รูปภาพที่6.10 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 7.....	27
รูปภาพที่6.11 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 8.....	27
รูปภาพที่6.12 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 9.....	28
รูปภาพที่6.13 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 10.....	28
รูปภาพที่6.14 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 11.....	28
รูปภาพที่6.15 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 12.....	29
รูปภาพที่6.16 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 13.....	29
รูปภาพที่6.17 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 14.....	29
รูปภาพที่6.18 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 15.....	30
รูปภาพที่6.19 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 16.....	30
รูปภาพที่6.20 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 17.....	30
รูปภาพที่6.21 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 18.....	31
รูปภาพที่6.22 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 19.....	31
รูปภาพที่6.22 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 20.....	31
รูปภาพที่6.23 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 21.....	32
รูปภาพที่6.24 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่มือที่ 22.....	32
รูปภาพที่6.25 ภาพรวมของชิ้นแบบเสร็จสมบูรณ์.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 6.26 ภาพชิ้นงานในเล่มหนังสือนิทาน.....	33
รูปภาพที่ 6.27 สมุดระบายสี.....	34
รูปภาพที่ 6.28 ภาพด้านในสมุดระบายสี.....	34
รูปภาพที่ 6.29 สมุดระบายสีและพวงกุญแจอะคริลิก.....	35
รูปภาพที่ 6.30 พวงกุญแจอะคริลิกทั้ง 4.....	35



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันเรื่องของสภาวะจิตใจที่ย่ำแย่และความบกพร่องทางอารมณ์เริ่มมีมากยิ่งขึ้นจนเพิ่มจำนวนตัวเลขของประชากรที่มีสภาวะทางจิตใจไม่สู้ดี ซึ่งเกิดได้หลายปัจจัยจากสภาพแวดล้อมและสังคมในการใช้ชีวิต และเริ่มเกิดขึ้นอย่างมากในกลุ่มของเด็กเล็กที่เป็นช่วงวัยที่กำลังเรียนรู้ และซึมซับประสบการณ์ต่าง ๆ แต่ด้วยยุคสมัยที่เริ่มมีการแข่งขันมากขึ้น ความกดดันจึงเริ่มขยายเป็นวงกว้าง จนมาสู่สภาวะกดดัน และคาดหวังกับเด็กที่ถูกตั้งเป้าหมายในอนาคตเอาไว้ จนทำให้เกิดเกิดภาวะความบกพร่องทางอารมณ์ของเด็กตามมา

ปัญหาที่เกิดขึ้นคือสภาวะความบกพร่องทางอารมณ์ของเด็กนั้นเริ่มขยายเป็นวงกว้างมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเด็กในวัย 3-9 ปีนั้น จะมีความรู้สึกที่ไวต่ออารมณ์ของผู้ใหญ่เป็นอย่างมาก เพราะในด้วยเรื่องของการเรียนรู้ที่รวดเร็วของเด็กในวัยนี้แล้ว เด็กยังมีสภาวะความอ่อนไหวทางอารมณ์เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นวัยที่มีการพัฒนาการมากกว่าวัยอื่นๆ แล้วเป็นวัยที่จะเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความคิด การเติบโต ความพัฒนาด้านความคิดและจิตใจ จึงทำให้การเลี้ยงดูและการสั่งสอนถือเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเด็กนั้นจะเริ่มซึมซับและจดจำมากขึ้น ในขณะที่เด็กนั้นจะมีความอ่อนไหวได้ง่ายเป็นพิเศษ จนบางครั้งมันก่อให้เกิดมลพิษทางอารมณ์กับเด็ก ๆ ได้ รวมถึงการเลี้ยงและการสอนเด็กนั้น ที่เริ่มมีการใช้อารมณ์ที่รุนแรง มีการคาดหวังในอนาคตของเด็ก และอีกทั้งยังมีการมองข้ามสภาพจิตใจของเด็ก จนทำให้เด็กขาดบางสิ่งบางอย่างที่จะทำให้พวกเขาได้เกิดการเรียนรู้ อาทิเช่น ความรัก ความปลอดภัย ความอิสระ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพจิตใจและการเรียนรู้ของเด็กได้ถ้าหากไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งในปัจจัยทางอารมณ์และความรู้สึกของเด็ก จนอาจจะถึงขั้นทำให้เด็กมีความบกพร่องในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก และการเข้าสังคมและเด็กหลาย ๆ เริ่มมีสภาวะความเครียด ความกดดัน จนมีผลต่ออารมณ์ความบกพร่องของเด็กจนทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าและความผิดปกติทางอารมณ์ และจะทำให้ส่งผลร้ายต่อการแสดงหรือการควบคุมอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมจนเกิดความคิดเชิงลบและการพัฒนาด้านความคิดที่ผิดเพี้ยนได้

ดังนั้นยุคปัจจุบัน สภาวะความบกพร่องทางอารมณ์ของเด็กเริ่มมีมากยิ่งขึ้น คิดเป็น 6 ใน 10 ของประชากรในประเทศ เนื่องจากความกดดันในครอบครัว สภาพแวดล้อมและสังคม ก่อให้เกิดสภาวะทางอารมณ์ของเด็กมีความคิดในเชิงลบและการควบคุมอารมณ์มีความผิดปกติ ทำให้พัฒนาการในความคิด ความรู้สึก เกิดความบกพร่อง รวมไปถึงการเลี้ยงดูและการเป็นแบบอย่างที่แสดงออกต่อความรุนแรงและไม่ใส่ใจความอ่อนไหวต่อเด็กนั้น ยิ่งทำให้สภาวะทางจิตใจของเด็กต่ำลง จนถึงขั้นสร้างความบอบช้ำทางใจและการเรียนรู้ จึงได้เกิดการวิจัยหลากหลายเพื่อที่จะสามารถช่วยให้เด็กนั้นได้สามารถเรียนรู้และเข้าใจในการปรับตัวและเรียนการรับมือต่าง ๆ รวมไปถึงการรู้จักแสดงหรือควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมและลดอัตราการเกิดภาวะซึมเศร้าให้กับเด็ก ๆ ได้ และสามารถทำให้เด็กได้ใช้ชีวิตและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1. เพื่อให้เด็กได้มีทักษะการเรียนรู้ที่เป็นเชิงบวกและต้องการให้เด็กนั้นมีสุขภาพจิตที่ดีและมีความสุขในการใช้ชีวิตที่เหมาะสมกับวัยของพวกเขา รวมไปถึงการเสริมสร้างบุคลิกภาพในความคิดในการแสดงอารมณ์ผู้อื่นและเพื่อเข้าสังคมได้

1.2.2. เพื่อศึกษาการออกแบบภาพประกอบในเชิงจิตวิทยาเพื่อสื่อสารกับเด็ก ๆ ให้ได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงได้สนุกกับเนื้อหาในตัวอย่างประกอบให้ได้ทั้งความรู้และความสนุกเพื่อเสริมสร้างอารมณ์เชิงบวกให้กับเด็ก ๆ ได้เข้าใจในการที่จะแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1. ลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย เด็กอายุช่วงวัยที่ 3-9 ปี เป็นวัยที่กำลังเริ่มเรียนรู้และซึมซับประสบการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วรวมถึงมีอารมณ์ที่อ่อนไหวได้ง่ายยังไม่รู้จักหรือเข้าใจการแสดงอารมณ์ที่เหมาะสม

1.3.2. ขอบเขตของเนื้อหา เนื้อหาของการเรียนรู้และให้เด็กเข้าใจถึงอารมณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดียิ่งขึ้นเรียนรู้ที่จะเข้าใจการแสดงอารมณ์ และการควบคุมอารมณ์ และสร้างสุขภาพจิตที่ดีให้กับเด็กได้ โดยผ่านการใช้จิตวิทยาของสีเข้ามาเสริมสร้างความสนใจและสามารถทำให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและสามารถเข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

1.3.3. ขอบเขตของชิ้นงาน หนังสือนิทานภาพประกอบจำนวน 1 เล่ม 40-45 หน้า สื่ออื่น ๆ โปสเตอร์ 1 แผ่น โปสการ์ด สติกเกอร์ กระเป๋าผ้า เข็มกลัด

1.4 ข้อจำกัดของการวิจัย (ถ้ามี)

1.4.1. ปัญหาเรื่องของเวลาที่ลงพื้นที่สำรวจหรือพูดคุยอาจจะไม่ลงตัวหรืออาจจะเรื่องของการของอนุญาตทางดำเนินการ

1.5 ขั้นตอนของการวิจัย

1.5.1 กำหนดวัตถุประสงค์: ต้องการเข้าใจและเรียนรู้อารมณ์ของเด็กที่ต่อคนอื่น ๆ และคนที่โตกว่าหรือเป็นผู้ใหญ่

1.5.2 รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ: รวบรวมข้อมูลจากหมอจิตแพทย์เด็ก และจากโรงเรียนอนุบาล

1.5.3 วิเคราะห์และสรุปข้อมูล: เด็กช่วงอายุ 3-9 ปี จะเรียนรู้และรับรู้อารมณ์อ่อนไหวได้ง่ายกว่าคนวัยอื่น ๆ จึงสามารถทำให้เกิดปัญหาความบกพร่องทางอารมณ์ได้ง่ายจากมลพิษทางอารมณ์จากคนอื่น ๆ

1.5.4. เรียบเรียงเนื้อหา: ปัญหาที่มาทางอารมณ์ที่บกพร่องของเด็กและวิธีการรับมือเพื่อสร้างความมั่นใจและสุขภาพจิตที่ดีให้กับเด็ก

1.5.5. กำหนดแนวทางการการออกแบบ: นิทานภาพประกอบเชิงจิตวิทยาของสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.6. ดำเนินงานการออกแบบ: ศึกษาเรื่องของสีและการหาแนวทางภาพประกอบที่เด็กส่วนใหญ่ชอบและให้ความสนใจ

1.5.7. สรุปผลการดำเนินงาน: ได้รวบรวมแหล่งข้อมูลจากทางหมोजิตแพทย์เด็กและเด็ก ๆ วิทยาลัยอนุบาลจนถึงประถมศึกษาตอนต้น และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการออกแบบหนังสือนิทานภาพประกอบเชิงจิตวิทยาทางสี

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1. เด็กได้มีทักษะการเรียนรู้ที่เป็นเชิงบวกและต้องการให้เด็กนั้นมีสุขภาพจิตที่ดีและมีความสุขในการใช้ชีวิตที่เหมาะสมกับวัยของพวกเขา รวมไปถึงการเสริมสร้างบุคลิกภาพในความคิดในการแสดงอารมณ์ผู้อื่นและเพื่อเข้าสังคมได้

1.6.2. สามารถออกแบบภาพประกอบในเชิงจิตวิทยาเพื่อสื่อสารกับเด็ก ๆ ให้ได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงได้สนุกกับเนื้อหาในตัวภาพประกอบให้ได้ทั้งความรู้และความสนุกเพื่อเสริมสร้างอารมณ์เชิงบวกให้กับเด็ก ๆ ได้เข้าใจในการที่จะแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การออกแบบหนังสือนิทานเพื่อให้เด็กเรียนรู้เรื่องอารมณ์

2.1.1 ขั้นตอนการออกแบบหนังสือนิทานเพื่อให้เด็กเรียนรู้เรื่องอารมณ์

2.1.1.1 ศึกษาเรื่องของสีและการหาแนวทางภาพประกอบที่เด็กส่วนใหญ่ชอบและให้ความสนใจเช่น การเล่าเรื่องผ่าน ตัวละคร คน สัตว์ สิ่งของ และจัดธีมในรูปแบบแฟนตาซี เจ้าหญิง ฮีโร่ และการออกผจญภัย โดยศึกษาผ่านวรรณกรรมเด็ก หนังสือนิทาน

2.1.1.2. จากงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กพบว่า สีสามารถส่งผลต่ออารมณ์ของเด็กได้โดยตรง โดยเด็ก ๆ มักจะชอบสีสดใสที่สุด เพราะสีที่สดใสช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี ช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และยังช่วยให้เด็กมีพัฒนาการโดยรวมทางสมองที่ดีขึ้นอีกด้วย ทุกสีมีผลต่ออารมณ์และพัฒนาการของเด็ก ๆ ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ให้เหมาะกับเวลาที่เด็กจะเห็น สิ่งของที่เด็กจะใช้ ของเล่นที่เด็กจะเล่น พร้อมทั้งความใส่ใจของครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีความรู้ด้วย เนื่องจากพัฒนาการย่อมเกิดจากความรัก ความใส่ใจ การดูแล การอบรมสั่งสอน ทั้งนี้เพื่อให้ลูก ๆ เป็นเด็กที่มีการเติบโตที่ดี มีความสุข มีพัฒนาการด้านร่างกายและจิตใจที่ดี

2.2 การเรียนรู้อารมณ์ของเด็ก

2.2.1 ทฤษฎีบุคลิกภาพของอีริกสัน

Erik Erikson จำแนกพัฒนาการของมนุษย์ออกเป็น 8 ระยะหรือ 8 ขั้น เริ่มตั้งแต่วัยแรกเกิดจนถึงวัยสูงอายุ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความไว้วางใจหรือความไม่ไว้วางใจ (Trust VS Mistrust)

ในช่วงขวบปีแรกของชีวิต ถ้าเด็กได้รับความรักความอบอุ่น ความเอาใจใส่จากพ่อแม่ เด็กจะพัฒนาความรู้สึกไว้วางใจคนอื่น แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กไม่ได้รับในสิ่งที่เขาต้องการ เด็กจะเกิดความสงสัย ความกลัว และความไม่ไว้วางใจคนอื่น

ขั้นที่ 2 ความเป็นตัวของตัวเองหรือความสงสัย (Autonomy VS Doubt & Shame)

ในช่วงขวบปีที่ 2 ถ้าเด็กได้มีโอกาสสำรวจและลงมือกระทำตามความอยากรู้อยากเห็น ความสามารถของตน เด็กก็จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองรู้จักควบคุมตนเอง แต่ถ้าเด็กถูกขัดขวางหรือไม่มีโอกาส เขาจะเกิดความไม่กล้าทำสิ่งใดเกิดความสงสัยในความสามารถของตัวเอง เกิดความละอายว่าไม่มีความสามารถแต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 3 ความคิดริเริ่ม หรือความสำนึกผิด (Initiative VS Guilt)

ในช่วง 3-5 ขวบ ถ้ามีการกระตุ้นให้เด็กได้แสดงความสามารถอย่างมีเป้าหมาย และทิศทางที่แน่นอน เด็กก็จะพัฒนาการมีความคิดริเริ่ม แต่ถ้าเด็กถูกตำหนิ ถูกห้ามก็จะรู้สึกผิดหวัง รู้สึกกลัวว่าตัวเองจะทำอะไรผิดๆไป ไม่กล้าตัดสินใจ

ขั้นที่ 4 ความเอาการเอางาน หรือความรู้สึกมีปมด้อย (Industry VS Inferiority)

ในช่วง 6-11 ขวบ เด็กจะยุ่งอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน การปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ต่างๆ การฝึกฝนระเบียบวินัย ทำให้เกิดความขยันขันแข็ง ความเอาการเอางานอย่างไรก็ตาม ถ้าเด็กประสบความล้มเหลวในการเรียนหรือในการคบเพื่อน เด็กจะเกิดความรู้สึกมีปมด้อย ผลที่ตามมาอาจเป็นการหนีเรียน หรือไม่ตั้งใจเรียน

ขั้นที่ 5 ความมีเอกลักษณ์แห่งตน หรือความไม่เข้าใจตนเอง (Identity VS Identity diffusion)

ในช่วงวัยรุ่นหรือ 12-19 ปี เป็นช่วงที่เด็กมีบทบาทต่างๆกับเพื่อน กับครูผู้ที่ตนชื่นชม เช่น ดารา เด็กจะเรียนรู้ที่จะมีแบบอย่างหรือเอกลักษณ์ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย กิริยาท่าทางการพูดจา ถ้าเด็กไม่สามารถสร้างเอกลักษณ์ให้ตนเองได้ก็จะทำให้เกิดความสับสน ความไม่เข้าใจ เกิดการเลียนแบบผู้อื่น

ขั้นที่ 6 ความสนิทชิดชอบหรือความเปล่าเปลี่ยว(Intimacy VS Isolation)

ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นระยะของการมีเพื่อนร่วมงาน เพื่อนต่างเพศ การแสดงความรัก ทำให้เกิดความสนิทชิดชอบ แต่ถ้าไม่มีเพื่อนสนิท หรือคนรักที่จะแต่งงานด้วย จะมีความรู้สึกว่าเหว่ หงอยเหงา เปล่าเปลี่ยว

ขั้นที่ 7 ความเสียสละ หรือความเห็นแก่ตัว (Generativity VS Self Absorption)

ในช่วงวัยกลางคน ชีวิตจะผูกพันกับครอบครัว สังคม และทรัพย์สินสมบัติ การพัฒนาบุคลิกภาพจะเป็นไปในด้านใดด้านหนึ่ง คือการเห็นแก่ส่วนรวม การเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หรือในทางตรงกันข้าม คือ การคำนึงถึงแต่ตัวเองเป็นใหญ่ การเห็นแก่ตัว การไม่ร่วมมือกับคนอื่น

ขั้นที่ 8 ความมั่นคงทางจิตใจ หรือ ความสิ้นหวัง (Integrity VS Despair)

ในช่วงวัยสูงอายุตอนปลาย จะคิดถึงอดีตที่ผ่านมา ความสมหวังหรือความล้มเหลวในหลายๆด้าน ถ้ามีความสมหวังมากกว่าความล้มเหลว จะมีความรู้สึกมั่นคงในจิตใจ แต่ถ้ามีความล้มเหลวมากกว่าจะมีความรู้สึกสิ้นหวัง ท้อแท้ ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาทางจิตใจในวัยสูงอายุได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2. สภาพจิตใจเด็ก

ในที่นี้ เด็ก หมายถึง วัยแรกเกิดจนถึง 12 ปี ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่จะเข้าสู่วัยรุ่น ทั้งนี้อาจจะพิจารณาเป็น 3 ระยะ คือ วัยทารก วัยก่อนเรียน และวัยเรียนในแต่ละวัยมนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติแตกต่างกันไป ถ้าได้บรรลุความต้องการก็จะเกิดความพึงพอใจ เชื่อมั่นในตนเอง มานะพยายาม และเกิดการพัฒนาบุคลิกภาพในทางที่เหมาะสมต่อไปถ้าผิดหวังก็เกิดขัดเคือง หมดความมั่นใจ ท้อถอยรู้สึกเป็นผู้แพ้³ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ เด็กเล็กมีความต้องการทางร่างกาย ได้แก่อาหาร อากาศ น้ำ สัมผัส ฯลฯ เมื่อโตขึ้นมีการเรียนรู้มากขึ้นก็เกิดความต้องการทางอารมณ์ สังคม ความต้องการของเด็กเล็กแบ่งได้เป็น 4 อย่าง คือ

2.2.2.1. ความต้องการความรัก (Need for Affection) เมื่อเด็กจำความได้จะรู้สึกว่าการรักความอบอุ่นนั้นเป็นของสำคัญอยากให้คนอื่นรักและได้รักคนอื่น เด็กที่มีความอบอุ่นได้รับความรักจากพ่อแม่ พี่น้อง จะมีอารมณ์แจ่มใสที่ ไม่มีการเอาเปรียบอิจฉาริษยา ซึ่งตรงข้ามกับเด็กที่ขาดความรัก ความอบอุ่น

2.2.2.2. ความต้องการความปลอดภัย (Need for Security) เด็กต้องการความเสมอต้นเสมอปลาย หากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เด็กไม่สามารถปรับตัวได้ทัน จะทำให้รู้สึกที่ตัวเองอยู่ในฐานะไม่ปลอดภัย

2.2.2.3. ความต้องการสถานะในสังคม (Need for Status) เด็กทุกคนต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม อยากให้คนอื่นเอาใจใส่ และชมเชย

2.2.2.4. ความต้องการอิสรภาพ (Need for Independence) เด็กต้องการรับผิดชอบการทำงาน ต้องการทำงานเป็นอิสระตามความสามารถของตนความต้องการเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เด็กเกิดมีการกระทำต่างๆหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา เพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้นอารมณ์ของเด็ก อารมณ์ที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก และมีการพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จนกระทั่งมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ (Emotional maturity) ได้แก่ ความโกรธ ความกลัว ความรักและความริษยา

2.2.2.5. ความโกรธของเด็ก ความโกรธเป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งใด หรือบุคคลใดมาขัดขวางความปรารถนาไว้ ทำให้เกิดความคับข้องใจ (Frustration) ถ้าผิดหวังมากก็จะโกรธมากสำหรับเด็กเล็กความโกรธจะปรากฏให้เห็นเมื่อเด็กไม่สามารถทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ต้องการได้หรือเมื่อการกระทำของเด็กถูกขัดขวาง การแสดงอาการโกรธจะแตกต่างกันไปตามอายุของเด็กแต่ละคน3 ในวัยทารก เมื่อการกระทำของเด็กถูกขัดขวาง เด็กทารกจะแสดงการร้องไห้ แสดงอาการไม่เป็นสุข แต่เมื่ออายุประมาณ 2 ขวบ จะแสดงออกโดยการเตะถีบสิ่งของต่างๆ ลงมือลงเท้า ร้องไห้ ต่ำ ขว้างปาข้าวของ หรืออาการก้าวร้าวอื่นๆ เมื่อโตขึ้นอาจจะแสดงออกในลักษณะต่างๆกันเช่น แสดงออกทางสีหน้า การไม่ยุ่งเกี่ยวกับจนถึงการทำร้ายผู้อื่น ในสถานการณ์เดียวกันอาจก่อให้เกิดความกลัวในระดับอายุหนึ่ง โกรธในอีกระดับอายุหนึ่ง และอีกระดับอายุหนึ่งอาจมีการขบขันก็ได้

2.2.2.6. ความกลัวของเด็ก ความกลัวเกิดขึ้นเมื่อเด็กรู้สึกว่าตนเองขาดความปลอดภัย (insecurity) ซึ่งจะเกิดต่อเมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาทำให้เกิดขึ้น เด็กจะแสดงความกลัวโดยการร้องและแสดงอาการกระเถิบหนีตามธรรมชาติ ความกลัวมักมีสาเหตุจากการที่เด็กต้องเผชิญกับสิ่งแปลกๆใหม่ๆโดยทันทีทันใดหรือไม่คาดฝัน เด็กอายุ 1-3 ขวบ จะแสดงอาการกลัวความมืด กลัวฝันร้าย ความกลัวของเด็กอาจเนื่องมาจากผู้ใหญ่ก็ได้ถ้าผู้ใหญ่แสดงอาการกลัวต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เด็กก็จะพลอยกลัวไปด้วย หรือ เกิดจากการที่ผู้ใหญ่หลอกให้เด็กกลัวสิ่งที่ไม่ใช่เหตุผลสมควร สิ่งต่างๆที่เด็กกลัว พอจะแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.6.1. สัตว์ ตั้งแต่สัตว์เล็กไปจนถึงสัตว์ใหญ่

2.2.2.6.2. สถานการณ์น่ากลัว

2.2.2.6.3. ธรรมชาติที่เด็กกลัว เช่น ไฟผ่า

2.2.2.6.4. สิ่งนอกเหนือธรรมชาติ เช่น ผี ยักษ์ ฯลฯ

โดยทั่วไปความกลัวของเด็กขึ้นกับอายุและการเรียนรู้ วิทยาทานั้นยังมีความกลัวไม่มาก แต่เมื่อโตขึ้น รับรู้ แยกแยะได้มากขึ้น ความกลัวก็เพิ่มจำนวนมากขึ้น ยิ่งเริ่มจินตนาการได้บางทีเด็กก็就会有ความกลัวจาก จินตนาการของตนเองเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เด็กก็ยังสามารถใช้สติปัญญาความรู้ความเข้าใจต่างๆ จัดความ กลัวในบางสิ่งบางอย่างที่เคยกลัวลงได้ ส่วนอิทธิพลของการเรียนรู้ที่มีต่อความกลัวของเด็กนั้น มองเห็นได้ ค่อนข้างชัดเจน การเรียนรู้นี้อาจมาจากประสบการณ์ของเด็กโดยตรง เช่น เคยถูกสุนัขกัด ทำให้กลัวสุนัข หรือ มาจากคำบอกเล่าของคนอื่น หรือมาจากจินตนาการของเด็กเอง เมื่อเด็กเกิดความกลัว ปฏิกริยาตอบสนอง โดยทั่วไป คือ พยายามหนีสิ่งที่กลัวส่วนการเผชิญหน้าหรือกำจัดสิ่งที่กลัวนั้น เด็กไม่ค่อยจะทำ แต่ถ้าหนีทุกครั้ง ไป ก็ทำให้ขาดประสบการณ์บางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการได้ การหนีสิ่งที่กลัวโดยไม่มีเหตุผลอันควร แสดงว่าเด็กยังขาดความรู้ความเข้าใจ บางครั้งผู้ใหญ่ก็ไม่ค่อยอธิบายเท่าที่ควร มักตัดปัญหาด้วยการบอกให้ เด็กหลบหลีกสิ่งที่กลัวเสีย เมื่อโตขึ้นก็กลายเป็นคนหวาดกลัวสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีเหตุผลอยู่เสมอ ถ้าเด็กรู้จักสิ่ง ต่างๆ มากขึ้น ควบคุมสถานการณ์ต่างๆ ได้มากขึ้นเด็กก็จะค่อยๆ หายกลัว เด็กที่ตกใจต้องการคนบอบใจ มากกว่าการดุว่า เด็กต้องการที่จะเอาชนะสถานการณ์นั้นๆ ด้วยตัวของเขาเอง ถ้าเด็กได้พบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ มากและพ่อแม่คอยช่วยแนะนำอธิบาย เด็กก็จะมีเหตุผลเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ความกลัวต่างๆ ก็จะค่อยๆ หายไป

2.2.2.7. ความรักของเด็ก ความรัก (Affection) เป็นอารมณ์อย่างหนึ่งต่อบุคคลหรือสิ่งของ ความรัก ของเด็กจะเป็นไปตามธรรมชาติ เกิดจากสถานการณ์ทางสังคมและการเรียนรู้ของเด็ก เด็กจะรักผู้ที่ดูแลและให้ ความเอ็นดูแก่เขาตั้งแต่ในวัยทารก และการแสดงความรักของเด็กก็จะพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเด็กรู้จักเกี่ยวข้องกับคนมากขึ้น เมื่อโตขึ้นก็จะรู้จักรักสิ่งของ เช่น ตุ๊กตา จากนั้นเด็กก็จะรักบุคคลนอกบ้านที่รักและสนใจตน เด็ก จะแสดงความรักต่อผู้อื่นเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความรักที่เด็กได้รับจากพ่อแม่ ครอบครัว ถ้าได้รับแต่ความจง เกลียดชังอารมณ์รักของเด็กจะไม่พัฒนาขึ้นมาเท่าที่ควร ทั้งเด็กก็ต้องออกไปแสวงหาความรักจาก บุคคลภายนอกบ้าน เด็กเล็กๆ ถ้ารักใครจะแสดงออกมาให้เห็นโดยการกอดรัด อยากรู้อยู่ใกล้กับคนหรือสิ่งของที่ ตนรักตลอดเวลา นอกจากนี้เด็กยังเต็มใจที่จะช่วยงานของคนที่ตนรัก ทำงานเล็กๆ น้อยๆ เท่าที่จะทำได้ เมื่อโต ขึ้นเข้าโรงเรียนการแสดงออกก็เปลี่ยนไป จะกลายเป็นชอบอยู่ใกล้คนที่เด็กรัก ทำงานร่วมกัน แทนที่จะแสดง ความรักแบบวัยเด็กเล็กๆ ความรักเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต คนที่ขาดความรักไม่ว่าจะเป็นผู้ให้หรือผู้รับย่อม ขาดความสุขใจรวมทั้งเกิดปมด้อยได้ ดังนั้น การเป็นผู้ที่มีความรักที่ดีและเหมาะสมจึงเป็นประโยชน์ต่อ พัฒนาการทางจิตใจอย่างมากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความริษยาของเด็ก

ความริษยา (Jealousy) เกิดขึ้นเมื่อเด็กต้องสูญเสียความรักไป หรือเมื่อเด็กพบว่ามีคนอื่นมาเอาสิ่งที่เขาคิดว่าเป็นสมบัติพิเศษของเขาไป 3 อาการริษยานี้จะแสดงออกมาในลักษณะของความโกรธ อาจจะโกรธบุคคลหรือสิ่งของก็ได้ อาจจะมี ความโกรธและความกลัวผสมกัน ผู้ที่เกิดอาการริษยาจะรู้สึกว่าคุณได้รับการข่มขู่ ขาดความมั่นคงมั่นใจในการที่จะติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนรัก เพราะเกิดความกลัวว่าคุณที่ตนรักจะไม่รักตน สาเหตุและการแสดงออกของอาการริษยาของเด็กๆ นั้นขึ้นอยู่กับ การฝึกฝน การเรียนรู้ของเด็ก และการปฏิบัติของคนอื่นต่อเด็ก อาการนี้ทำให้เด็กมีความรู้สึกมองโลกไปในแง่ร้ายแม่ในวัยผู้ใหญ่ สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดอาการริษยามักจะเป็นบุคคลและสถานการณ์ทางสังคม พ่อแม่หรือคนที่เลี้ยงดูเด็กมักเป็นผู้ที่ทำให้เด็กเกิดอาการริษยา เนื่องจากเด็กต้องการความรัก ความสนใจจากผู้ใหญ่ เด็กมักรู้สึกว่าตนต้องแข่งขันกับเด็กอื่นอยู่เสมอ ความริษยาในเด็กจะแสดงออกในรูปพฤติกรรมต่างๆ เช่น ปัสสาวะรดที่นอน กัดเล็บ ทำลายข้าวของ หรือเรียกร้องให้ผู้อื่นสนใจตน เมื่อโตขึ้นความริษยาบุคคลในบ้านจะลดลง เด็กจะเบนความสนใจไปสู่สิ่งแวดล้อมนอกบ้าน หันไปริษยาเพื่อนๆ อาการที่เด็กแสดงออกบ่อยๆ เมื่อเกิดอาการริษยา คือ

2.2.2.7.1. แสดงความเป็นศัตรู หรือก้าวร้าวกับคู่แข่งของตน

2.2.2.7.2. พยายามทำตัวให้เหมือนคู่แข่ง

2.2.2.7.3. ยอมแพ้

2.2.2.7.4. พยายามเก็บกดไว้ คิดว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญ

2.2.2.7.5. หาทางออกไปในการหาชื่อเสียงอื่น

ในเด็กโต การแสดงออกจะมากในรูปทางอ้อมมากกว่าทางตรง ความริษยาของเด็กเริ่มก่อตัวจากครอบครัวก่อน และเป็นผลจากการเลี้ยงดูการแสดงออกของพ่อแม่ ถ้าพ่อแม่แสดงความสนใจเด็ก เด็กย่อมไม่เกิดความริษยามากนัก อย่างไรก็ตามเด็กเล็กถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา³ เพราะเด็กเล็กย่อมต้องการความรัก ความสนใจ เอาใจใส่ ยังไม่ได้เรียนรู้ถึงการเอื้อเฟื้อต่อกัน พ่อแม่ผู้มีหน้าที่เลี้ยงดูเด็กจึงควรฝึกให้เด็กมีความริษยาน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะได้เป็นคนมีจิตใจเยือกเย็น หนักแน่น ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

(แพทย์หญิงศรีประภา ชัยสินธพ.)

2.2.3. ความบกพร่องทางอารมณ์ของเด็ก

เด็กบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ (Children with Behavioral and Emotional Disorders) หมายถึง เด็กที่แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม (ต่อต้านตนเองหรือผู้อื่น) หรือมีความรู้สึกนึกคิดที่ผิดไปจากปกติ (แสดงออกถึงความต้องการทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ) ออกมาอย่างเนืองจนถึงระดับที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กไม่ว่าจะเพียงลักษณะเดียว หรือหลายลักษณะรวมกันก็ได้ เช่น มีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยากลำบากในการเรียน ซึ่งไม่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลทางด้านสติปัญญา ประสาทสัมผัส หรือสุขภาพ มีความยากลำบากในการสร้างหรือคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ที่ีระหว่างเพื่อนและครู แสดงออกถึงภาวะความเครียด และไม่มีความสุขอย่างเป็นปกติ มีแนวโน้มของอาการทางสุขภาพร่างกาย หรือความกลัวอันเป็นผลของปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเองหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันมีผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่ต้องเผชิญกับปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ซึ่งปัญหาเหล่านั้น ส่วนใหญ่สามารถได้รับการช่วยเหลือหรือแก้ไขได้ หากเด็กได้รับการรักษาที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ปัญหาของเด็กในบางกรณีอาจจะมี ความรุนแรง ซึ่งเป็นสัญญาณของปัญหาสำคัญที่เด็กกำลังเผชิญอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็กเรื้อรังติดต่อกันเป็นเวลานานจนกระทั่งเด็กโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ผลเสียที่ตามมาอาจลุกลามไปถึงการสูญเสียของชีวิตก็เป็นได้

ในปัจจุบัน ประมาณร้อยละ 6 ถึง 10 ของเด็กกำลังประสบภาวะความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ (Emotional and Behavioral Disorders) โดยเด็กจำนวนดังกล่าว จำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ รวมทั้งการรักษาที่เหมาะสม เพราะการสอนในห้องเรียนอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำลายข้อจำกัดในการเรียนรู้ของเด็กได้ อีกทั้งตัวเด็กเองยังมักเป็นผู้ขัดขวางการเรียนการสอนในห้องเรียนอีกด้วย ทั้งนี้ ความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์นั้น ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเด็ก แม้ว่าในความเป็นจริงเด็กกลุ่มนี้ไม่ได้มีความบกพร่องทางสติปัญญาแต่อย่างใดก็ตาม อีกทั้งยังสามารถมีผลการเรียนดีเยี่ยม เพียงแต่จำเป็นต้องได้รับการดูแลและช่วยเหลือเป็นพิเศษ ทั้งนี้ ความหมายของความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์นั้น ครอบคลุมถึงโรคจิตเภท (Schizophrenia) อย่างไรก็ตามความหมายดังกล่าวไม่สามารถใช้ได้กับเด็กที่มีปัญหาปรับตัวเข้ากับสังคมได้ยาก เว้นเสียแต่ที่ได้รับการรับรองว่าเป็นผลของความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์

2.2.3.1. ปัญหาเด็กบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์มีสาเหตุมาจากอะไร?

ความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ไม่ได้เกิดจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากแต่เกิดจากความซับซ้อนของความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างปัจจัยทางชีวภาพ จิตใจ สังคม การศึกษา และสิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่างเช่น กลไกทางพันธุกรรมซึ่งอาจก่อให้เกิดความผิดปกติได้หลายประการ ซึ่งรวมถึงความเสียหายทางด้านชีวภาพ (Biological insults) ยกตัวอย่างเช่น การบาดเจ็บของร่างกาย หรือการได้รับสารพิษ นอกจากนี้ ปัจจัยทางจิตสังคม เช่น ความจน ความรุนแรง หรือการละเลยของผู้ปกครอง ล้วนเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กได้ ทั้งนี้สาเหตุของปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์สามารถจำแนกได้ดังนี้

2.2.3.1.1. ปัจจัยทางชีวภาพ (Biology) ถือเป็นปัจจัยที่มีความซับซ้อนอย่างมาก โดยความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์อาจได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรม เช่น โรคจิตเภทหรือจิตเสื่อม (Schizophrenia) และภาวะซึมเศร้า (Depression) ซึ่งเด็กที่มีปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ประมาณร้อยละ 20 ถึง 60 นั้น มีสาเหตุมาจากพ่อหรือแม่ที่มีภาวะซึมเศร้า อีกทั้งเมื่อเคมีในร่างกายมีความเชื่อมโยงต่อภาวะซึมเศร้าอันเกิดจากปัจจัยทางพันธุกรรมอยู่แล้ว ความเครียดหรือเผชิญเหตุการณ์ที่ตึงเครียดอาจเป็นปัจจัยผลักดันให้เด็กเกิดภาวะซึมเศร้า (Depressive episodes)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้การบาดเจ็บทางสมอง (Brain injury) ก็เป็นสาเหตุหนึ่งของความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์เช่นกัน

2.2.3.1.2. ปัจจัยทางจิตสังคม (Psychosocial) เนื่องจากโรงเรียนและบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สำคัญสำหรับเด็กที่สุด ดังนั้น สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก อิทธิพลจากคนรอบข้าง รวมถึงปัญหาที่เกิดจากโรงเรียนและบ้าน จึงมีส่วนสำคัญที่อาจนำไปสู่ปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นความเครียดเรื้อรัง (Chronic stress) อันเกิดจากการทะเลาะกับผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวที่น้อย การอาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม เป็นต้น หรืออาจเกิดจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ตึงเครียดในชีวิต เช่น พ่อแม่แยกทางกัน และการเสียชีวิตของสมาชิกในครอบครัว รวมไปถึงการทารุณกรรมเด็ก (Childhood Maltreatment) ทั้งการใช้ความรุนแรงและการไม่ใส่ใจเด็กของผู้ปกครอง นอกจากนี้ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและโรงเรียน เช่น การชิงดีชิงเด่นระหว่างพี่กับน้อง การถูกเพื่อนกลั่นแกล้ง หรือการที่ผู้ปกครองมีภาวะซึมเศร้า ล้วนมีส่วนทำให้เด็กมีปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ได้

2.2.3.2. ปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์มีความสำคัญอย่างไร?

ความสำคัญในการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ก็มีหลักการเช่นเดียวกับปัญหาอื่นที่พบได้ในเด็ก คือ “ยิ่งเร็วยิ่งดี” โดยหากปัญหาได้รับการตรวจพบอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลให้เด็กสามารถเข้ารับการรักษาได้อย่างทันท่วงที ซึ่งย่อมจะเพิ่มโอกาสของความสำเร็จของเด็กในการหายขาดจากความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ให้มากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรหมั่นสังเกตสัญญาณความผิดปกติแรกเริ่มที่เด็กอาจแสดงออกมา เช่น การมีนิสัยลักขโมย การโกหก หรือการใช้อารมณ์ การใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ ทั้งต่อบุคคลอื่น สัตว์ หรือสิ่งของ อีกทั้งพฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศที่ไม่เหมาะสม และปัญหาการสูบบุหรี่หรือใช้สารเสพติดในเด็กที่โตขึ้นมา โดยพ่อแม่ไม่ควรนิ่งนอนใจเด็ดขาดหากลูกแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางลบดังกล่าวออกมาให้เห็น เพราะสัญญาณดังกล่าวย่อมบ่งบอกว่าพ่อแม่ควรดูแลลูกให้ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม หรือหากพ่อแม่เห็นว่าการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเกินความสามารถของตนเอง การพาลูกไปพบจิตแพทย์เด็กถือเป็นทางเลือกที่สำคัญ เนื่องจากอาจเป็นตัวกำหนดอนาคตของลูกได้ เพราะหากเด็กไม่ได้รับการตรวจตั้งแต่เริ่มแรกและได้รับการรักษาอย่างเหมาะสม ปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ก็อาจกลายมาเป็นปัญหาเรื้อรังติดตัวเด็กไปจนเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น และกลายเป็นปัญหาร้ายแรงเมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฆ่าตัวตาย ซึ่งถือเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ 3 ของในกลุ่มคนอายุ 15-24 ปี ทั้งนี้กว่าร้อยละ 95 ของผู้ที่ฆ่าตัวตายนั้น ได้รับการตรวจพบว่ามีปัญหาความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์

การบำบัดและการใช้ยา ถือเป็นวิธีการรักษาโดยทั่วไปสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ โดยเด็กและครอบครัวสามารถได้รับประโยชน์จากการบำบัดหลากหลายรูปแบบร่วมกัน เช่น ครอบครัวบำบัด (Family Therapy) ซึ่งเน้นการพูดคุยกันของสมาชิกในครอบครัว ในขณะที่การบำบัดทางปัญญาพฤติกรรม (Cognitive Behavior Therapy) มุ่งไปที่การเปลี่ยนแบบแผนความคิดของเด็ก นอกจากนี้ การเล่นบำบัด (Play Therapy) จะช่วยให้เด็กเรียนรู้วิธีการจัดการกับอารมณ์และความรู้สึกได้ สำหรับการใช้นั้นก็สามารถแก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆ ของเด็กได้ตามประเภทของยา ได้แก่ ยาต้านอาการซึมเศร้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Antidepressant) ยากระตุ้น (Stimulant) ยาควบคุมอารมณ์ (Mood Stabilizer) และยารักษาภาวะวิตกกังวล (Anti-anxiety Drug)

(ผู้เขียน: ปณณพัฒน์ จันทร์สว่าง และตรวจสอบโดยบรรณาธิการบทความด้านจิตวิทยา: ดุสิตา ดีบุกคำ ศศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)ระดับ: อนุบาล ประถมต้นหมวด: การแก้ไขปัญหาคเด็ก)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ข้อมูลด้านการออกแบบ

3.1. รูปแบบหนังสือนิทาน

3.1.1. เนื้อหาของหนังสือต้องมีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้นและความสนใจของเด็ก เนื้อหาจะต้องมีความสนุกสนาน มีการดำเนินเรื่องน่าสนใจ ไม่ใช้การบรรยายมากเกินไป ไม่ทำให้น่าเบื่อ เด็กเล็ก ๆ ควรมีเนื้อหาเพียงเล็กน้อยใน 1 หน้า ถ้าเป็นเด็กที่โตขึ้น เนื้อหาจะเพิ่มขึ้นตามวัยของเด็กได้แต่ต้องดูความเหมาะสมเป็นเกณฑ์ในการจัดทำเนื้อหา

3.1.2. เนื้อหาต้องมีแก่นของเรื่องหรือวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน เนื้อหาของหนังสือระดับเด็กเล็กควรมีความคิดรวบยอดเพียงอย่างเดียว เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายไม่สับสน ส่วนเนื้อหาของเด็กที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่น จะมีความคิดรวบยอดมากกว่าหนึ่งก็ได้ แต่ต้องสอดคล้องกันอย่างมีระบบและมีความเหมาะสมกลมกลืนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

3.1.3. เนื้อหาจะต้องมีรูปแบบที่ชัดเจน เช่น จะเขียนเนื้อหาเป็นบทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรอง ก็ควรกำหนดให้แน่นอนก่อนจะลงมือเขียน นอกจากจะกำหนดการเขียนเป็นบทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรองแล้ว ยังจะต้องกำหนดให้ชัดเจนอีกว่าจะเขียนเนื้อหาในรูปแบบใด เช่น นิทาน นิทานพื้นบ้าน เรื่องสั้น บทละคร บันทึกเรื่อง สารคดี เป็นต้น

3.1.4. สำนวนภาษา ลักษณะการเขียนประโยคในหนังสือเด็ก สำนวนภาษาและประโยคที่จะนำมาเขียนในหนังสือเด็กจะต้องเป็นภาษาง่าย ๆ อ่านแล้วสามารถเข้าใจความหมายได้โดยไม่ต้องนำมาแปลอีกครั้งและการเขียนทุกคำจะต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เด็ก ๆ จะได้นำไปใช้อย่างถูกต้องทั้งในด้านการเขียนและการนำไปใช้ต่อไป

3.1.5. ภาพประกอบที่ใช้ในหนังสือสำหรับเด็ก การใช้ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็กมีหลายวิธี เช่น ภาพวาด ภาพถ่าย ภาพตัดปะ เป็นต้น ในการนำภาพมาประกอบหนังสือสำหรับเด็กเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้จัดทำจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย เพื่อจะทำภาพได้อย่างเหมาะสมตามความสนใจและพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย เช่น เด็กก่อนวัยเรียน (อายุ 2 - 6 ขวบ) ควรเป็นหนังสือที่มีภาพมาก ๆ มีตัวหนังสือประกอบได้เล็กน้อย แต่สำหรับเด็กก่อนวัยรุ่น (อายุ 12-14 ขวบ) ไม่จำเป็นต้องมีภาพประกอบทุกหน้า

3.1.6. ขนาดตัวอักษรและขนาดของรูปเล่ม ในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก ขนาดตัวอักษรที่ใช้ในเนื้อเรื่อง ควรจะให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เช่น เด็กวัยก่อนเรียน ใช้ตัวอักษรโต ขนาดประมาณ 20-30 พอยท์ (ประมาณ ½ ซม.) และตัวอักษรที่ใช้ไม่ควรเป็นตัวอักษรลวดลาย ควรเป็นตัวอักษรที่มีรูปแบบที่ชัดเจน อ่านง่าย การเขียนอักษรแต่ละตัวถูกต้องตามหลักเกณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางภาษา เด็กวัยที่สูงขึ้น ตัวอักษรจะมีขนาดลดลงได้ตามความเหมาะสม สำหรับขนาดของรูปเล่ม หนังสือสำหรับเด็กควรมีขนาดไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป จำนวนหน้าก็เช่นเดียวกัน ต้องมีจำนวนเหมาะสมกับวัยของเด็ก

จำนวนหน้าของหนังสือสำหรับเด็กที่นิยมจัดทำกัน มีดังนี้

-จำนวน 8-16 หน้า สำหรับเด็กวัย 2-5 ขวบ

-จำนวน 16 -32 หน้า สำหรับเด็กวัย 6-11 ขวบ

-ขนาดรูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็ก

-ขนาด 8 หน้ายก (18.5 × 26 ซม.)

-ขนาด 16 หน้ายกเล็ก (13 × 18.5 ซม.)

-ขนาด 16 หน้ายกใหญ่ (14.8 × 21 ซม.)

การจัดทำขนาดรูปเล่มจะเป็นแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ ในการจัดทำรูปเล่ม การเข้าเล่มก็เป็นส่วนสำคัญเพราะถ้าเราทำรูปเล่มไม่แข็งแรง จะทำให้หนังสือขาดได้ง่าย ไม่สะดวกในการนำไปอ่านของเด็กๆ ปกของหนังสือจึงควรใช้กระดาษหนาทำปกแข็งเพื่อ ความแข็งแรงและคงทน นอกจากนี้ลักษณะหนังสือสำหรับเด็กที่กล่าวมาแล้ว ในตอนท้ายสุด ของหนังสือสำหรับเด็ก อาจจะมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและมีความสัมพันธ์กับหนังสือให้เด็ก ๆ ได้ทำกิจกรรมนั้น ๆ หลังจากอ่านหนังสือสำหรับเด็กจบแล้ว เช่น คำอธิบายศัพท์ คำถาม แบบฝึกหัด เกม หนังสืออ้างอิง เป็นต้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2538, หน้า 28) กล่าวถึงข้อสรุปเรื่องที่เด็กสนใจ จากการประชุมปฏิบัติการเขียนหนังสือสำหรับเด็กที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ร่วมกับ UNESCO ระหว่างวันที่ 18-28 พฤษภาคม 2533 นั้นได้สรุปเรื่องที่เด็กสนใจดังนี้

-อายุ 1-3 ปี จะชอบเรื่องสั้น ๆ มีตัวละคร 2-3 ตัว โครงเรื่องไม่ซับซ้อนและ จบเรื่องด้วยความสมหวัง

-อายุ 4-5 ปี จะชอบเทพนิยาย นิยายเกี่ยวกับสัตว์ ชอบฟังเพลงเท่กล่อม

-อายุ 5-8 ปี สนใจภาพ ชอบเรื่องง่าย ๆ ที่อ่านเข้าใจด้วยตัวเอง ประเภท เทพนิยาย นิยายพื้นบ้าน ถ้าโครงเรื่องซับซ้อนไม่มากนักเด็กจะเข้าใจได้

-อายุ 8-10 ปี ชอบนวนิยาย สารคดี ชอบอ่านหนังสือด้วยตนเอง ชอบอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือที่มีเนื้อหาสาระ เรื่องวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติ เครื่องยนต์กลไก ชีวิตประวัติของบุคคล สำคัญ เด็กผู้หญิงสนใจโคลง กลอน ส่วนเด็กผู้ชายไม่ค่อยชอบ ภาษาที่ใช้เขียน เรื่องให้เด็กวัยนี้อ่าน ควรใช้ภาษาพูด เด็กจะให้ความสนใจติดตามอ่าน

อายุ 11-16ปี การเขียนเรื่องให้เด็กวัยนี้อ่าน จะต้องใช้เทคนิคและกรรมวิธี เช่นเดียวกับการเขียนเรื่องสำหรับผู้ใหญ่ เด็กวัยนี้ชอบอ่านเรื่องยาว เรื่องที่มีเนื้อหาสาระ เรื่องสมจริง”

3.2. ขั้นตอนการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527, หน้า 12-21) ได้เสนอขั้นตอนการทำหนังสือสำหรับเด็ก ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการทำหนังสือเด็ก โดยศึกษาจากตำรา เอกสารต่าง ๆ การอบรม สัมมนา ศึกษาจากหนังสือสำหรับเด็กที่ได้รับรางวัลจากการประกวด เป็นต้น

ขั้นที่ 2 เขียนโครงเรื่อง (Plot) จะทำให้ทราบว่าเป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร พร้อมกับบอกแกนของเรื่อง เพื่อจะได้ทราบว่าหนังสือเด็กเรื่องนั้นมีแกนของเรื่องอย่างไร แล้วจึงคิดผูกเป็นเรื่องง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

ขั้นที่ 3 เนื้อเรื่องย่อ คือ การเขียนเนื้อเรื่องย่อ ๆ ของเรื่องที่จะแต่งขึ้นมา ทำให้ผู้อ่านทราบได้ว่าเนื้อเรื่องนี้ มีเนื้อเรื่องย่อเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะละเอียดกว่าโครงเรื่อง

ขั้นที่ 4 เขียนบทสคริปต์ (Script) คือ การนำเรื่องราวที่ได้จากโครงเรื่องมาเขียนบอก ขั้นตอนของเนื้อเรื่องและรูปภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดวางภาพและรูปเล่ม ของหนังสือตั้งแต่หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้าย

ขั้นที่ 5 การทำดัมมี่ (Dummy) คือ การทำหนังสือจำลองของหนังสือที่จะทำขึ้นมา โดยทำรายละเอียดจากบทสคริปต์มาเขียนและวาดรูปหรือทำสัญลักษณ์แทนรูป เป็นการทดลองก่อนที่จะพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อดูความเหมาะสม

ขั้นที่ 6 การทำรูปเล่ม (Format) คือ การทำหนังสือจริง ๆ ได้แก่ การวาดภาพ คำบรรยายรวมทั้งการวางหน้า การจัดภาพ (layout) ของหนังสือให้เหมาะสมโดยดูจากดัมมี่ สำหรับขนาดของรูปเล่มมีหลายขนาดที่นิยมคือ ขนาดเล็ก 13 ซม. x 18.5 ซม. หรือ 16 หน้ายก ขนาดกว้าง 14.6 ซม. x 21 ซม. หรือ 16 หน้ายกใหญ่ ลักษณะของรูปเล่มมี 2 ลักษณะ คือ แบบแนวตั้งและแบบแนวนอน

ขั้นที่ 7 การตั้งชื่อเรื่อง ต้องน่าสนใจ น่าติดตามอ่าน โดยอาศัยการพิจารณาจาก เนื้อเรื่อง ในการสร้างหนังสือที่ดีสำหรับเด็ก ผู้สร้างต้องการวางแผนที่ดีเพราะจะช่วยให้หนังสือ ที่จัดทำขึ้นมีคุณค่า น่าอ่านชวนติดตาม ตลอดจนถึงใจให้เด็กรักการอ่านยิ่งขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2539, หน้า41-47) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนหนังสือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ปัจจุบันสอนกลุ่มประสบการณ์อะไร

ขั้นที่ 2 จะเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่เท่าไร

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องอะไร (แล้วตอบคำถามเหล่านี้ให้ได้)

1. เขียนทำไม เพื่ออะไร
2. เนื้อหาเป็นอย่างไร
3. สารที่ได้คืออะไร
4. รูปแบบการเขียนเป็นอย่างไร (ร้อยแก้วหรือร้อยกรอง)

ขั้นที่ 4 หาข้อมูลจากที่ไหน

ขั้นที่ 5 วางแผนการเขียนไว้อย่างไร

ขั้นที่ 6 จะลงมือเขียนเมื่อไร และกำหนดจะให้แล้วเสร็จเมื่อได้

ขั้นที่ 7 ลงมือเขียน

การสร้างหนังสือสำหรับเด็กต้องสร้างเป็นลำดับขั้นตอน เป็นการปฏิบัติที่มีแบบแผน ทั้งยังเป็นการสร้างวินัยให้กับตนเองอีกด้วย และต้องศึกษาข้อมูลจากงานเอกสารและแหล่งต่าง ๆ หลาย ๆ แหล่ง เพื่อจะได้นำความรู้และประสบการณ์ มาเป็นแนวทางสำหรับพัฒนาหนังสือให้ได้หนังสือที่มีคุณภาพและน่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนของการวิจัย

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์: ต้องการเข้าใจและเรียนรู้อารมณ์ของเด็กที่ต่อคนอื่น ๆ และคนที่โตกว่าหรือเป็นผู้ใหญ่
- 2) รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ: รวบรวมข้อมูลจากหมอจิตแพทย์เด็ก และจากโรงเรียนอนุบาล
- 3) วิเคราะห์และสรุปข้อมูล: เด็กช่วงอายุ 3-9 ปี จะเรียนรู้และรับรู้อารมณ์อ่อนไหวได้ง่ายกว่าคนอื่น ๆ จึงสามารถทำให้เกิดปัญหาความบกพร่องทางอารมณ์ได้ง่ายจากมลพิษทางอารมณ์จากคนอื่น ๆ
- 4) เรียบเรียงเนื้อหา: ปัญหาที่มาจากอารมณ์ที่บกพร่องของเด็กและวิธีการรับมือเพื่อสร้างความมั่นใจและสุขภาพจิตที่ดีให้กับเด็ก
- 5) กำหนดแนวทางการการออกแบบ: นิทานภาพประกอบเชิงจิตวิทยาของสี
- 6) ดำเนินงานการออกแบบ: ศึกษาเรื่องของสีและการหาแนวทางภาพประกอบที่เด็กส่วนใหญ่ชอบและให้ความสนใจ
- 7) สรุปผลการดำเนินงาน: ได้รวบรวมแหล่งข้อมูลจากทางหมอจิตแพทย์เด็กและเด็ก ๆ วิทยาลัยอนุบาลจนถึงประถมศึกษาตอนต้น และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการออกแบบหนังสือนิทานภาพประกอบเชิงจิตวิทยาทางสี

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

เด็กอายุช่วงวัยที่ 3-9 ปี เป็นวัยที่กำลังเริ่มเรียนรู้และซึมซับประสบการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงมีอารมณ์ที่อ่อนไหวได้ง่ายยังไม่รู้จักหรือเข้าใจการแสดงอารมณ์ที่เหมาะสม

4.2 วิธีการเก็บข้อมูล

การอ่านบทความและการสืบค้นหาข้อมูลเบื้องต้นของเด็กในวัย 3-9 ปี ทั้งทางทฤษฎีและทางกุมารเวชศาสตร์ รวมถึงการลงพื้นที่สัมภาษณ์ครอบครัวของบุคคลที่เป็นผู้ปกครองของเด็กวัย 3-9 ปี จำนวน 10 ครอบครัว และการสัมภาษณ์ผู้รู้ทางด้านของเด็กเช่น นิสิตครูปฐมวัย นิสิตศึกษาจิตวิทยาของเด็ก

4.2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (ถ้ามีการสัมภาษณ์)

นักศึกษานิเทศเฉพาะทาง ให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยาเด็กในโรงเรียน และนิสิตฝึกสอนโรงเรียนปฐมวัย จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2.2 แบบสอบถาม (ถ้ามีการทำแบบสอบถาม)

4.2.2.1. การสอบถามจากครอบครัวของเด็กและเด็ก เป็นเชิงคำถามทั่วไปเช่น สีที่ชอบ กิจกรรมที่ทำเป็นประจำ รวมไปถึงคำถามเรื่องของการเลี้ยงดูการสอบถามเรื่องการสังเกตพฤติกรรมในครอบครัวและการสังเกตพฤติกรรมทางอารมณ์ของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2.2. การสอบถามจากนักศึกษาเฉพาะทาง ด้านจิตวิทยาของเด็กและ นิสิตฝึกสอน
ปฐมวัยเพื่อต้องการทำความเข้าใจเด็กในการเข้าสังคมและการแสดงอารมณ์ของเด็กในสายตาของ
นักศึกษานิสิตเฉพาะ

4.3 ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาของการเรียนรู้และให้เด็กเข้าใจถึงอารมณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดียิ่งขึ้น เรียนรู้ที่จะเข้าใจการแสดง
อารมณ์ และการควบคุมอารมณ์ และสร้างสุขภาพจิตที่ดีให้กับเด็กได้ โดยผ่านการใช้จิตวิทยาของสี
เข้ามาเสริมสร้างความสนใจและสามารถทำให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและสามารถเข้าใจได้ง่าย
มากยิ่งขึ้น

4.4 ขอบเขตของชิ้นงาน

หนังสือนิทานภาพประกอบจำนวน 1 เล่ม 40-45 หน้า สื่ออื่น ๆ โปสเตอร์ 1 แผ่น โปสการ์ด
สติ๊กเกอร์ กระเป๋าผ้า เข็มกลัด

4.5 แนวทางการออกแบบ

4.5.1 แนวทางที่ 1: เพื่อนในจินตนาการ

เรื่องราวของเด็กคนหนึ่ง ที่เขาไร้ความรู้สึก แสดงอารมณ์ไม่เป็นได้รับกล่องของขวัญจากคุณ
ยายของเขา และเขาก็ได้พบว่ากล่องนั้นเป็นกล่องวิเศษที่ข้างในมีตุ๊กตาสัตว์ทั้ง 4 ตัว โดยประกอบด้วย
แมวตัวผู้โตคนแคระ หมาจิ้งจอกผู้เร่ร่อน แพนด้าแดงผู้โกรธเกรี้ยว กระจ่างผู้ขี้กลัว และ แมวตัวผู้
โตคนแคระ ที่จะมาเป็นเพื่อนของเขาและคอยพาเขาออกไปผจญภัยซึ่งนำถึงการรับมือสถานการณ์กับ
อารมณ์ต่างๆ ทั้งในครอบครัว และสังคมนอกบ้าน จนทำให้เขาเข้าใจและเริ่มที่จะเป็นคนที่ใส่ใจคนอื่น
และวางตัวได้เหมาะสมจนมีมิตรสหายมากมาย และเมื่อเด็กน้อยโตขึ้น สัตว์ทั้ง 4 ตัว ได้กลับกลายเป็น
ตุ๊กตาไร้ชีวิตตามเคย และถูกส่งต่อให้กับเด็กน้อยคนต่อไป



ภาพที่ 4.1 Mood board แนวทางที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 โครงเรื่องขยาย

เรื่องของเด็กน้อยนามเจอรี่ เป็นเด็กที่ทั้งขี้อาย ขี้กลัว ขี้แยะ และเป็นเด็กที่ขี้อวด เขามักจะไม่กล้าเล่นกับเพื่อนๆ ในโรงเรียน หรือมักจะโดนเพื่อนแกล้งเสมอ จนเขาไม่รู้ว่า บางครั้งเขาต้องทำตัวอย่างไร ที่จะเข้ากับเพื่อนๆ ของเขาได้ พอเด็กน้อยได้กลับบ้านก็ได้แต่เฝ้ามองคุณยายของเขา

และเจอรี่ได้เล่าเรื่องราวต่างๆ ให้คุณยายฟัง พร้อมกับทานขนม เจอรี่เล่าว่า เขาารู้สึกเสียใจที่เขาเข้ากับเพื่อนไม่ เขาไม่รู้ต้องทำอย่างไร

คุณยายเห็นดังนั้น จึงมอบของขวัญที่เตรียมไว้ให้กับเขา พอเด็กน้อยเห็นก็ดีใจเป็นอย่างมาก และเขาก็ได้เปิดกล่องของขวัญออกมา เป็นตุ๊กตาสัตว์ที่น่ารักและมีสีสันที่สดใส

และคุณยายได้พูดขึ้นว่า “ตุ๊กตาเหล่านี้ จะทำให้หลานได้เจอสิ่งที่ทำให้หลานนั้นเป็นเด็กที่ดีและเข้มแข็งขึ้นได้อย่างแน่นอน

ตกกลางคืนเด็กน้อยได้นอนเล่นกับตุ๊กตาจนเผลอหลับไป จนกระทั่ง...

เขาสัมผัสได้ถึงแรงสะกิดบางอย่างจนเขาต้องตื่นขึ้นมา และเขาก็ได้พบกับตุ๊กตาสัตว์ที่มีชีวิตกำลังมอบรอยยิ้มสดใสให้เขา

“ว่ายังไง พร้อมไปสนุกกันหรือยัง!” เจ้าจิ้งจอกเอย่อกทักทายเด็กน้อยก่อนจะไม่รอช้า วิ่งพาเด็กน้อยเขาไปในเส้นทางที่ส่องแสง

ภาพตรงหน้าเด็กน้อย นั่นก็คือ ป่าเมเปิ้ลสีสันสดใส ที่มองไปรอบก็ดูตระการตา มีต้นไม้ใบไม้สีแดงเหลืองส้มอยู่เต็มพื้นที่ เด็กน้อยตื่นเต้นเป็นอย่างมาก

ตุ๊กตาสัตว์ก็หันมาพร้อมพูดขึ้น “สวัสดี ฉันทคือ จิ้งจอกผู้ร่าเริง ฉันทชอบการสร้างรอยยิ้มมากๆ และมากที่สุด!”

หลังจากนั้นจิ้งจอกแสนร่าเริงก็ชวนเด็กน้อยเล่นอยู่มีป่าเมเปิ้ลแห่งนี้ เด็กน้อยที่เพิ่งเคยได้สัมผัสการเล่นกับใครสักคน ก็รู้สึกแปลกใจและสนุกในเวลาเดียวกัน เขาชอบความรู้สึกอย่างบอกไม่ถูก แต่มันทำให้มีความสุขมากจริงๆ

หลังจากนั้น จิ้งจอกก็หันมายิ้มและพูดกับเขา “ใครๆ ก็ชอบรอยยิ้ม ทุกๆ คนมักมีรอยยิ้มได้ และเหมาะสมกับรอยยิ้ม เราก็อย่าลืมยิ้มให้คนอื่นๆ เยอะๆ นะ”

เด็กน้อยที่ไม่ได้เข้าใจนัก แต่เขาก็รับปากเข้าใจและก็วิ่งเล่นกับคุณจิ้งจอกแสนร่าเริงต่อ จนเขาเหนื่อยและผล็อยหลับไป

และเขาก็ตื่นขึ้นมา โดยที่เขาไม่มีตุ๊กตาสัตว์อยู่ในอ้อมกอด เด็กน้อยออกมาอย่างไม่รู้ตัว ก่อนที่คุณยายจะเดินเข้ามาในห้อง เด็กก็ได้มอบยิ้มเช้าวันใหม่ให้กับคุณยายของเขาพร้อมเรื่องราวแสนสนุกเมื่อคืนผ่านไปได้ประมาณ 2 คืน

เด็กน้อยรู้สึกถึงแรงสะกิดบางอย่างเรียกปลุกให้เขาได้ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง เด็กน้อยลืมตาตื่นพร้อมกับได้เจอกองทัพสีขาวกำลังนั่งอยู่ข้างๆ เขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระต่ายน้อยได้ทักทาย “สวัสดีนะ เธอพอจะช่วยอะไรฉันได้มั๊ย” กระต่ายน้อยมีอาการผวาจนเด็กน้อยเองก็เริ่มรู้สึกกลัวขึ้นมา

“ฉันคือ กระต่ายจอมผวา แบบว่า ชี้กั๊วณะนะ และตอนนี้ในป่าบ้านฉันมีบางอย่างที่ฉันไม่กล้าเข้าไปใกล้ เธอมากับฉันหน่อยได้มั๊ย”

ถึงแม้จะกลัว แต่พอเห็นคนร้องขอความช่วยเหลือ เด็กน้อยก็ยากปฏิเสธกระต่ายชี้กั๊วตัวนี้ เขาได้เดินข้ามแสงเข้ามาในป่าสีเขียวข่ม ก่อนที่กำลังมีบางอย่างขยับอย่างแรงต่อหน้าพวกเขา

“นั่น นั่น ฉันไม่กล้าเข้าไปดู ฉันกลัว ๆ ๆ ๆ”

เด็กน้อยเองก็ไม่กล้าเข้าไปใกล้ เห็นกระต่ายกลัว เขาก็รู้สึกกลัวตาม

และอยู่ ๆ สิ่งที่อยู่หลังพุ่มไม้สีทึบ (โทนสีม่วง) ก็โผล่พรวดออกมาทำให้เด็กน้อยและกระต่ายสีขาวยืนตกใจ ร่างของมันจากเงาข้างตุกลมใหญ่ จนมันเดินเข้ามาใกล้ ๆ “กระต่ายสีขาว นี่ฉันเอง!”

พอเห็นเด็กน้อยที่อยู่ข้างๆ กระต่าย แพนด้าแดงจึงเอ่ยทักทายขึ้นมา “สวัสดี ฉันแพนด้าแดงผู้กราดเกรี้ยว”

และหลังจากที่แนะนำตัวเสร็จ แพนด้าแดงก็เดินเข้ามาว่า กระต่ายที่เอาแต่กลัวจนไม่คิดจะลองเผชิญหน้าสิ่งตรงหน้าบ้าง

“เอาแต่กลัวแบบนี้ ถ้าฉันไม่ตะโกนบอกจะได้เจอกันมั๊ย”

แต่กระต่ายน้อยก็ได้เสียงกลับไป

“แต่ถ้าหากตรงนั้นไม่ใช่แพนด้าแดง แล้วเป็นสัตว์ร้ายจะทำยังไงละ”

และทั้งสองก็เอาแต่เถียงกับ จนเด็กน้อยรู้สึกแ่และเข้าไปห้ามทั้งสอง

พอทั้งสองเห็นสีหน้าเด็กน้อยและจากที่ทะเลาะกันเมื่อครู่ก็รู้สึกได้ว่ารุนแรงเกินไป ทั้งสองคนจึงกล่าวขอโทษกัน เด็กน้อยเห็นแบบนี้ก็รู้สึกสบายใจ

กระต่ายและแพนด้าแดงพาเด็กน้อยมานอนลงบนพื้นหญ้า ก่อนจะบอกว่า “บางครั้งก็มีบ้างที่เราจะทะเลาะกันบางก็เป็นเรื่องปกตินะ อย่าลืมที่จะขอโทษกันก็พอ” และเด็กน้อยก็หลับไหลพร้อมกับตื่นมาในเช้าวันใหม่

3คืนต่อมา

เด็กน้อยรู้สึกเศร้าใจเพราะเขาถูกเพื่อนๆ รังแกมา เขาจึงได้กลับไปทั้งความรู้สึกที่เป็นทุกข์ แต่ก็ไม่ได้แสดงให้คุณยายได้เห็นเพราะกลัวคุณยายเป็นห่วง

และเด็กน้อยก็รู้สึกถึงแรงสะกิดอีกครั้ง เขาก็ได้เห็นคุณแมวดำตาสีทองกำลังมองมาที่เขาด้วยสายตาที่เป็นห่วง

และแมวดำตัวก็ได้เอ่ยแนะนำตัวเอง “สวัสดี ฉันแมวดำผู้โศกเศร้า ฉันรู้ว่านายกำลังเสียใจ แต่ฉันมีสิ่งที่ยอยากให้นายได้เห็นนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเด็กน้อยก็ได้เดินตามคุณแมวดำไปยังทุ่งดอกไม้เรืองแสง ที่มีท้องฟ้าเต็มไปด้วยหมู่ดาวมากมาย และดวงจันทร์เสี้ยวสวยงาม

แมวดำได้พาเด็กน้อยมานั่งบนทุ่งดอกไม้ก่อนจะบอกว่า ”สถานที่นี้คือที่เอาสำหรับร้องไห้ ถ้าหากเสียใจอะไร ทุ่งดอกไม้จะปลอบประโลมเราเอง”

และแมวดำก็ได้พูดต่อขึ้นว่า “ไม่เป็นไรเลยถ้าเราจะร้องไห้ออกมาในเวลาที่เราเสียใจ หรือรู้สึกไม่ดี ไม่ต้องอายนะ เพราะทุกคนร้องไห้กันได้หมดทั้งนั้น ไม่มีใครไม่อ่อนแอนะ แม้จะโตเป็นผู้ใหญ่ก็ตาม”

และเด็กน้อยก็ปล่อยโฮออกมา พร้อมกับที่มีคุณแมวดำคอยปลอบ

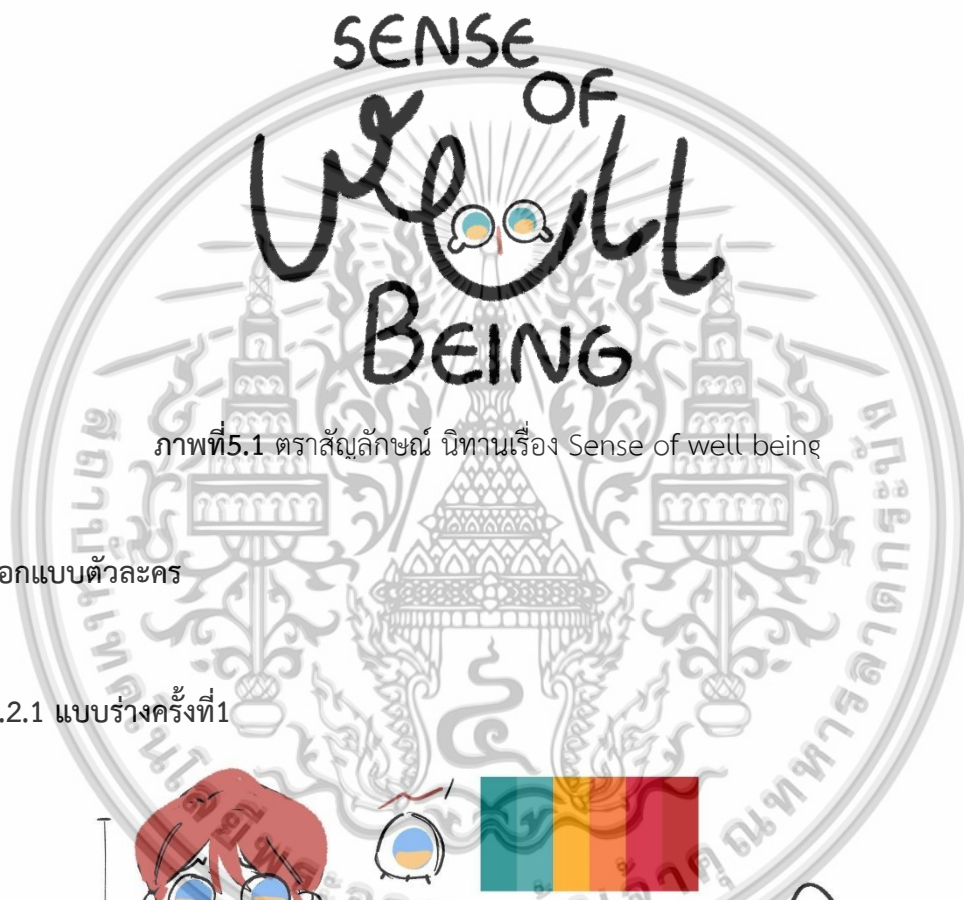
และแมวดำก็บอกว่า “ถ้าเราร้องไห้สบายใจแล้ว พรุ่งนี้อย่าลืมยิ้มตอนรับเช้าวันใหม่นะ คืนนี้จะหายไปพร้อมกับความเสียใจนะ” และเด็กก็หลับไป และได้ตื่นขึ้นมาพร้อมกับรอยยิ้มของเช้าวันใหม่ แล้วเขาก็ได้เดินไปหาคุณยายด้วยรอยยิ้มที่เต็มไปด้วยความเข้มแข็ง

เด็กน้อยรู้สึกว่าการปิดเทอมครั้งนี้ช่างมหัศจรรย์ เขาได้ผจญภัย ได้เพื่อนใหม่ๆ ได้รับรู้สิ่งๆ ที่เรียกว่า รอยยิ้ม ได้รู้จักการปลอบ ได้รู้จักการร้องไห้ที่ไม่ได้แสดงถึงความอ่อนแอ เด็กน้อยได้แต่จำความรู้สึกเหล่านี้ และก็หวังว่าพวกตุ๊กตาทั้งสี่จะเป็นกำลังใจให้เขา และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

บทที่ 5

การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

5.1 การออกแบบสัญลักษณ์



ภาพที่5.1 ตราสัญลักษณ์ นิทานเรื่อง Sense of well being

5.2 การออกแบบตัวละคร

5.2.1 แบบร่างครั้งที่1



ภาพที่5.2 แบบร่างตัวละครหลักสเกตแบบที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่5.3 แบบร่างตัวละครตุ๊กตาทั้ง 4 แบบที่ 1

5.2.2 แบบร่างครั้งที่2

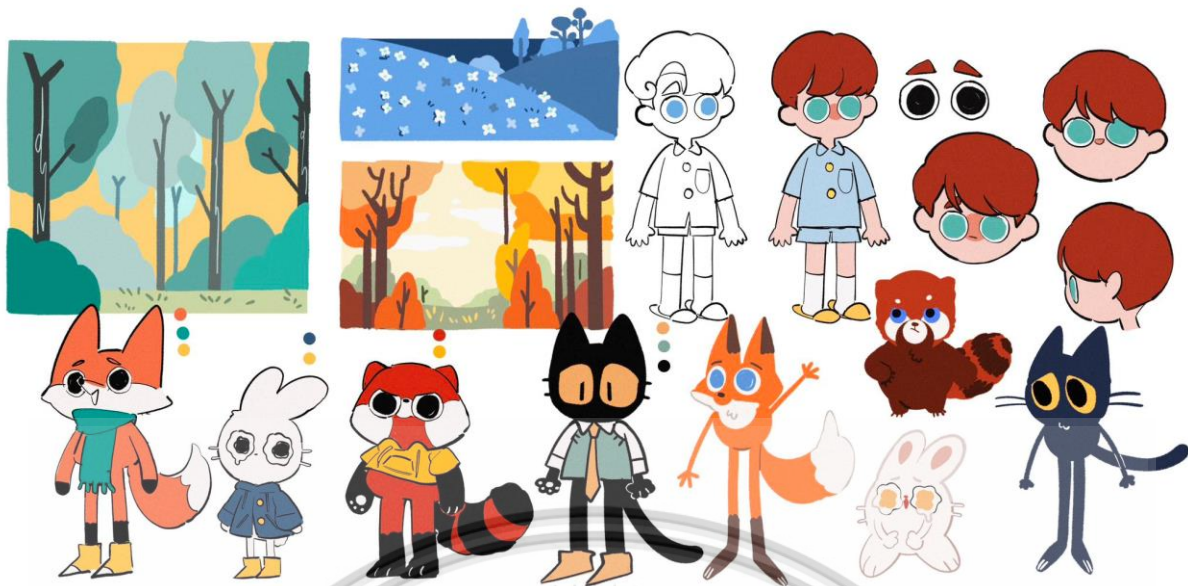


ภาพที่5.4 แบบร่างตัวละครหลักแบบที่ 2



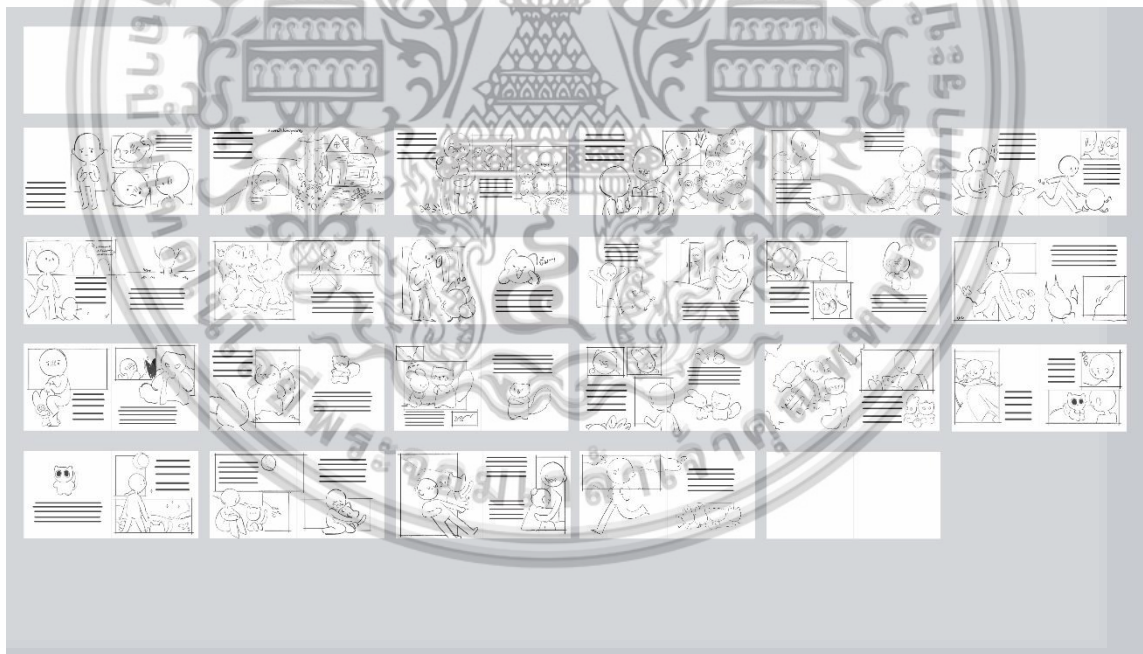
ภาพที่5.5 แบบร่างตัวละครตุ๊กตาทั้ง 4 แบบที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่5.6 แบบร่างตัวละครหลักและสเกตพื้นหลัง

5.3 Dummy และ Sketch



ภาพที่5.7 Dummy ภาพร่างสตอรี่บอร์ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

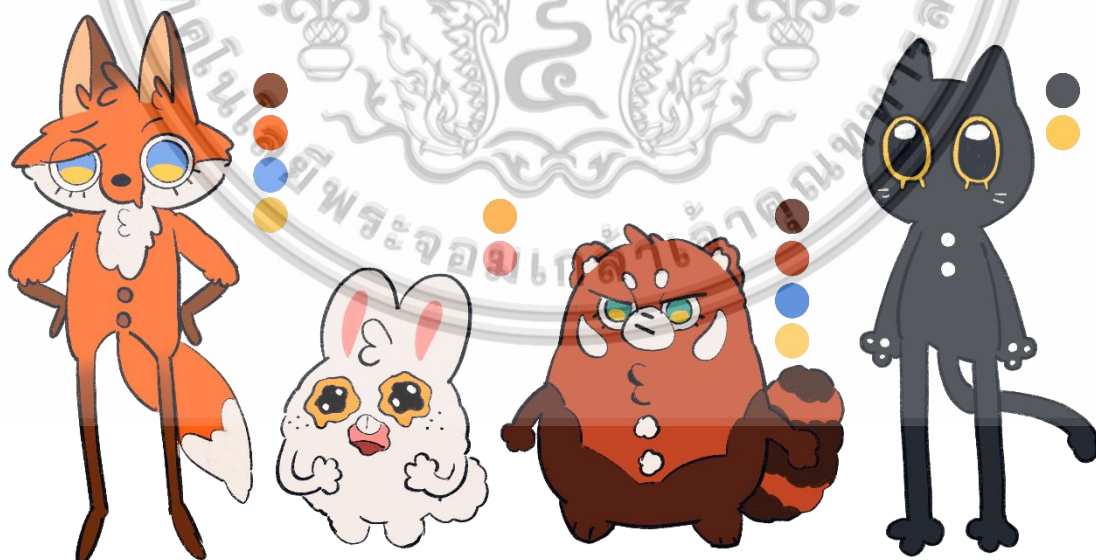
บทที่ 6

การออกแบบและพัฒนาแบบร่าง

6.1 ตัวละครและภาพประกอบ



ภาพที่ 6.1 ภาพสำเร็จของตัวละครหลักและคุณยาย



ภาพที่ 6.2 ภาพสำเร็จของตัวละครตุ๊กตาทั้ง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่6.3 ภาพปกหน้า และ ปกหลังของหนังสือนิทาน



เรื่องของเด็กน้อยนาม"เจอรี่"
เป็นเด็กที่ทั้งขี้อาย ขี้กลัว
ขี้แย และเป็นเด็กที่ขี้ฉลาด

ภาพที่6.4 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 1



... เขามักจะไม่กล้าเล่นกับเพื่อนๆ ใน
โรงเรียน เขามักจะโดนเพื่อนแกล้งเสมอ
จนเขาไม่รู้ว่า บางครั้งเขาต้องทำตัวยังไง ที่
จะเข้ากับเพื่อนๆ ของเขาได้...

ภาพที่6.5 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 2

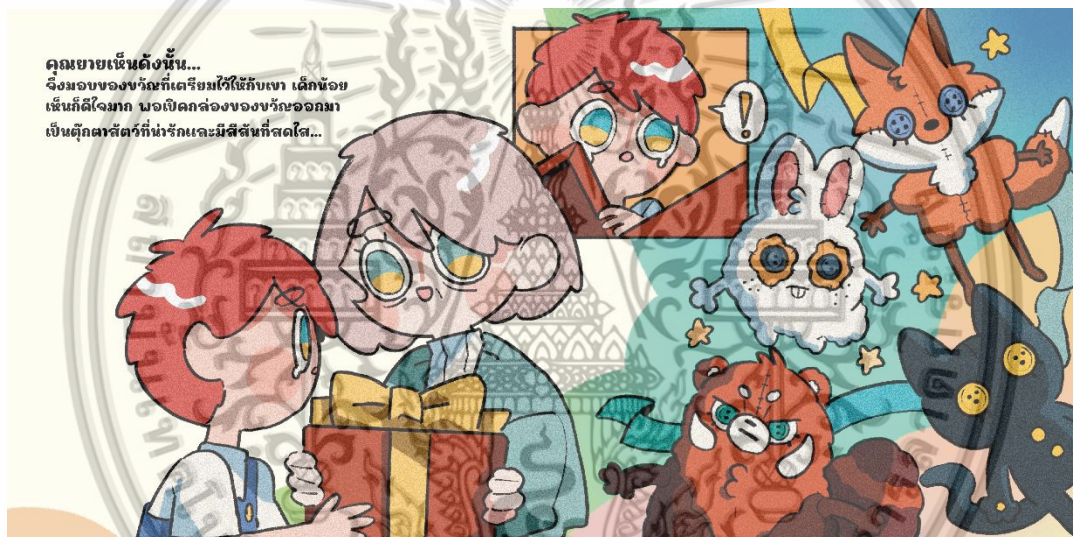
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



และเจอรี่ได้เล่าเรื่องราวต่างๆ ให้คุณยายฟัง
พร้อมกับทานขนม เจอรี่เล่าว่า เขารู้สึกเสียใจที่เขาเข้า
กับเจอนไม่ เขาไม่รู้ต้องทำอะไร...

พอเด็กน้อยได้กลับบ้านก็ได้
แต่โยกอดคุณยายของเขา

ภาพที่ 6.6 งานสำเร็จเนื้อหาในด้านในเล่มคู่ที่ 3



คุณยายเห็นดังนั้น...
จึงมอบของขวัญที่เตรียมไว้ให้กับเขา เด็กน้อย
เห็นก็ดีใจมาก พอเปิดกล่องของขวัญก็ออกมา
เป็นตุ๊กตาสัตว์ที่น่ารักและมีสีสันที่สดใส...

ภาพที่ 6.7 งานสำเร็จเนื้อหาในด้านในเล่มคู่ที่ 4



ตกลางคืนเด็กน้อยได้นอนเล่นกับ
ตุ๊กตาจนเมล็ดหลับไป จนกระทั่ง...

คุณยายได้พูดขึ้นว่า "ตุ๊กตาเหล่านี้
จะทำให้หลานได้เจอสิ่งที่ดีๆที่ให้หลาน
นั้นเป็นเด็กที่ดีและเข้มแข็งขึ้นได้
อย่างแน่นอน"

ภาพที่ 6.8 งานสำเร็จเนื้อหาในด้านในเล่มคู่ที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เขาสัมผัสได้ถึงแรงสะท้านบางอย่าง
อย่างจนเขาต้องตื่นขึ้นมา และเขาก็
ได้พบกับผู้มาซึ่งจอกที่มีชีวิต
กำลังมอบรอยยิ้มสดใสให้เขา...

"ว่ายังไง นร้อมไปสนุกกันหรือยัง!"
เจ้าจิ้งจอกเองก็ทักทายเด็กน้อยจะไม่รอช้า
วิ่งนำเด็กน้อยเขาไปในเส้นทางที่ส่องแสง

ภาพที่ 6.9 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 6



ภาพตรงหน้าเด็กน้อย นั่นก็คือ ป่าเมเปิ้ลสีสันสดใสที่
มองไปรอบๆ ก็ดูตระการตา เด็กรู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างมาก
**"สวยดี ฉันทึ่งจิ้งจอกผู้ร่าเริง จันทชอบ
การสร้างรอยยิ้มมาลง และมากที่สุด!"**

ภาพที่ 6.10 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 7



จิ้งจอกแสนร่าเริงก็ชวนเด็กน้อยเล่นอยู่มีป่า
เมเปิ้ลแห่งนี้ เด็กน้อยที่เมื่อก่อนได้สัมผัสการเต้นกับ
ใครสักคน ก็รู้สึกแปลกใจและสนุกในเวลาเดียวกันนั้น
ทำให้ใจจิ้งจอกมีความสุขมากจริงๆ...

ภาพที่ 6.11 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



จิ้งจอกก็หันมาขมึ้มและพูดกับเขา
**"ใครๆ ก็ชอบรอยขมึ้ม ทุกๆ คนก็มี
 รอยขมึ้มได้ และเหมาะๆตามกระบรอยขมึ้ม
 เรา ก็อย่าลืมขมึ้มให้คนอื่นฯ เยอะๆ นะ"**

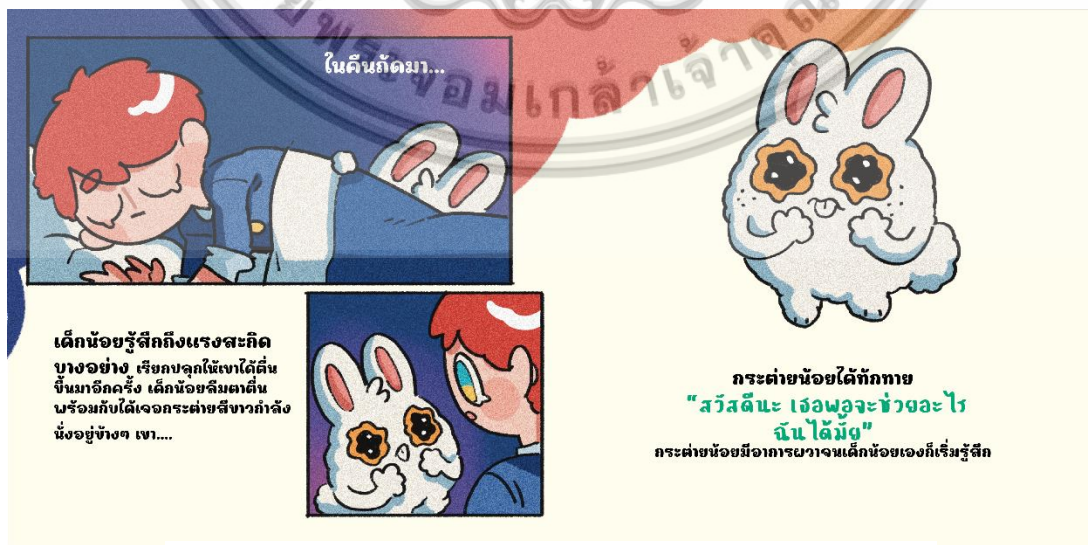
ภาพที่6.12 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 9



เด็กน้อยที่ไม่ได้เข้าใจนัก.. แต่เขาก็
 รับปากเข้าใจและก็วิ่งเล่นกับคุณจิ้งจอกแสน
 ร่าเริงต่อ จนเขาเหนื่อยและมดื่อยหลับไป

และเขาก็ตื่นขึ้นมา โดยที่เขามีตุ๊กตาจิ้งจอก
 อยู่ในอ้อมกอด เด็กก็มองออกอย่างไม่รู้ตัว ก่อนที่
 คุณยายจะเดินเข้ามาในห้อง

ภาพที่6.13 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 10



ในคืนถัดมา...

เด็กน้อยรู้สึกถึงแรงสะกิด
 บางอย่าง เรียบกตุกให้เงาใต้เตียง
 ขึ้นมาอีกครั้ง เด็กน้อยลืมนึกถึง
 นร้อมกับได้เจอกระต่ายสีขาวกำลัง
 นั่งอยู่ข้างๆ เขา....

กระต่ายน้อยได้ทักทาย
**"สวัสดีนะ เจอผอจะช่วยเหลือ
 ฉันได้มั๊ย"**
 กระต่ายน้อยมีอาการยาวจนเด็กน้อยเองก็เริ่มรู้สึก

ภาพที่6.14 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ถึงแม้จะกลัว แต่มองเห็นคนร้องขอความช่วยเหลือ เด็กน้อยก็ยกบาปฐิธะถะถายจ๊กจั่วตัวนี้ เขาได้เดินข้ามแสงเข้ามาในป่าสีเขียว ชุ่ม ก่อนที่กำจิ้งมีบางอย่างจับอย่างแรงต่อหน้าพวกเขา

ภาพที่6.15 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 12



“นั่น นั่น จ๊น ไม่กล้าเข้าไป จ๊นกลัวาาา”

เมื่อเห็นกระต่ายจั่ว เขารู้สึกกลัวตาม และอยู่ๆ ถึงที่

“กระต่ายสี่ขาจว น้จ๊นเอง!”

ภาพที่6.16 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 13



แบบด่าแดงจึงเอ่ยทักทายขึ้นมา

“สวัสดี จ๊นแพะเดาแดงผู้กราดเกรี้ยว และหลังจากที่แนะนำเสร็จจ๊นแบบด่าแดงก็เดิน เขมมาว่า กระต่ายที่เอาแต่ก่จั่วจวไม่ได้จะตอง เยธิษหน้าตังตรงหน้าบ้าง

ภาพที่6.17 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.18 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 15



ภาพที่ 6.19 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 16



ภาพที่ 6.20 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่6.21 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 18



ภาพที่6.22 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 19



ภาพที่6.22 งานสำเร็จเนื้อหาด้านในเล่มคู่ที่ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.23 งานสำเร็จเนื้อหาในด้านในเล่มคู่ที่ 21



ภาพที่ 6.24 งานสำเร็จเนื้อหาในด้านในเล่มคู่ที่ 22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 รูปเล่มและชิ้นงาน



ภาพที่ 6.25 ภาพรวมของชิ้นแบบเสร็จสมบูรณ์



ภาพที่ 6.26 ภาพชิ้นงานในเล่มหนังสือนิทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่6.27 สมุดระบายสี

ภาพที่6.28 ภาพด้านในสมุดระบายสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 6.29 สมุดระบายสีและพวงกุญแจอะคริลิก



ภาพที่ 6.30 พวงกุญแจอะคริลิกทั้ง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

โครงการออกแบบหนังสือภาพนิทานเพื่อให้เด็กเรียนรู้เรื่องอารมณ์ เป็นหนังสือสำหรับเด็กวัย 7-9 ปี โดยเล่าผ่านตัวละครเด็กน้อยที่ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง ซี้ฮ่าย ซี้กลัว ซี้แยะ แต่แล้วของขวัญของคุณย่าก็ได้มอบความรู้สึที่ดีๆ ผ่านความฝันแสนสนุก ให้เด็กน้อยค่อยๆ ได้เรียนรู้อารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ผ่านตุ๊กตาทั้ง 4 ตัว

จะสื่อถึงเด็กนั้น มีจินตนาการที่มากล้นและพร่างพรู โดยจินตนาการนั้นจะเป็นตัวนำทางให้เขาได้เรียนและ และได้เข้าใจถึงความเป็นคน และความรู้สึกต่างๆ ได้ลึกซึ้งและเข้าใจง่ายกว่าการเรียนในตำรา เพราะหากสอนเขาให้เห็นก็จะยิ่งทำให้เขาเข้าใจมันมากขึ้น

7.2 ปัญหาและข้อจำกัด

7.2.1 ปัญหาเรื่องของเวลาที่จะลงพื้นที่สำรวจหรือพูดคุยอาจจะไม่ลงตัวหรืออาจจะเรื่องของการขออนุญาตทางดำเนินการ

7.2.2 การเข้าใจในอารมณ์ของเด็กนั้น อาจจะยังเจาะลึกได้ไม่มาก และเนื้อหาที่ทานอาจจะไม่น่าสนใจเพราะความคลาสสิกของตัวเนื้อเรื่องต่างๆ

7.3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับผู้ที่อ่านศิลปะนิพนธ์นี้และต้องการอยากจะทำไปพัฒนาต่อยอดสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการเล่าเรื่อง หรือ ต้องปรับเนื้อหาเนื้อเรื่องให้มีความเหมาะสมและสามารถทำให้เด็กเข้าใจถึงความรู้สึกและอารมณ์ได้อย่างดียิ่งขึ้น สามารถพัฒนาต่อยอดการเขียนสตอรี่บอร์ด เนื้อเรื่อง เนื้อหา ให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นได้

บรรณานุกรม

มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ (2563).เด็กบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ (Children with Behavioral and Emotional Disorders).

<https://fcdthailand.org/library-type/เด็กบกพร่องทางพฤติกรรม>

จารุทัศน์ วงศ์ข้าหลวง (2563).โลกที่ต่างกันของเด็กและผู้ใหญ่

<https://www.jarutus.com/17624692/โลกที่ต่างกันของเด็กกับผู้ใหญ่>

BRAINFIT. ลูกอ่อนไหว เป็นเพราะประสาทสัมผัสไวกว่าปกติ.

<https://www.brainfit.co.th/th/blog-th/ลูกอ่อนไหว-เป็นเพราะประสาทสัมผัสไวกว่า ปกติ>

แม่จิว(2562). ความรู้สึกจากเด็กถึงผู้ใหญ่ที่เข้าใจความหมายของตอนนี้อย่างแท้จริง

<https://flocklearning.medium.com/ความรู้สึก-จากเด็กถึงผู้ใหญ่ที่เข้าใจความหมายของ ตอนนี้ อย่างแท้จริง-f96d415f616a>

แพทย์หญิงศรีประภา ชัยสินรพ. สภาวะจิตใจของเด็ก

[สภาวะจิตใจของเด็ก | คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
/>RamaMental \(mahidol.ac.th\)](https://www.ramabhamahidol.ac.th/rama-mental)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล อภิญญา นภาโชติ

วันเดือนปีเกิด 22 กันยายน พ.ศ.2544

ที่อยู่ 21/8 ม.4 ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20130

การติดต่อ Seenexooxe@gmail.com
seenza2544@gmail.com

ประวัติการศึกษา 2566 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2562 โรงเรียนชลกันยานุกูล
2559 โรงเรียนชลกันยานุกูล
2555 โรงเรียนเซนต์ปอลคอนแวนต์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้